

regler om indhold og omfang af anmeldeordningen. Som nævnt vil ordningens indhold og omfang blive fastsat i overensstemmelse med de gældende EF-regler, dvs. for tiden 6. ændring af 67-direktivet.

Af bemærkningerne til lovforslagets § 12, stk. 1 fremgår det, at EF-direktivet fastsætter, at et nyt kemisk stof inden markedsføring skal anmeldes i det EF-land, hvor det er fremstillet eller hvortil det importeres fra et land udenfor EF-området.

Erfaringerne med EF's anmeldeordning, der har været i kraft siden september 1981, viser, at de nye stoffer fortrinsvis markedsføres i de store EF-lande. Danmark vil dog for samtlige de stoffer, der anmeldes i et af de øvrige EF-lande, modtage de oplysninger, som er indeholdt i anmeldelsen, idet en genpart eller et resumé via EF-Kommissionen bliver tilsendt samtlige medlemslande. Ethvert medlemsland vil således selv have mulighed for at reagere overfor det medlemsland, der har modtaget anmeldelsen, hvis oplysningerne i anmeldelsen findes utilstrækkelige.

Den ovenfor beskrevne procedure vil give danske myndigheder oplysninger om mulige sundheds- og miljøfarer ved de nye stoffer, der markedsføres i hele EF-området.

Herudover kan de danske myndigheder i medfør af de gældende oplysningsregler i lovens § 42 skaffe sig overblik over, hvilke af disse stoffer, der efterfølgende markedsføres i Danmark. De danske oplysningsregler i § 42 anfægtes ikke af dommen, idet domstolen udtaler, at sådanne oplysningsordninger ikke strider mod direktivet, sålænge oplysningsordningen ikke gøres til en betingelse for markedsføring.

Ministeren kan endvidere i overensstemmelse med direktivet fastsætte undtagelser fra anmeldeordningen. Det drejer sig f.eks. om visse stoffer til forsknings- og analyseformål samt visse polymere.

§§ 13-15 ophæves, idet indholdet af bestemmelserne er samlet i bemyndigelsesbestemmelserne i § 12, jf. § 12, stk. 5.

§§ 17 og 18 ophæves som en konsekvens af EF-domstolens afgørelse vedrørende de danske anmelderegler.

Til nr. 11 og 12

Ad § 20

Begrundelsen for ændringen af § 20, stk. 2, er, at det i lighed med, hvad der er opført i forbindelse med anmeldereglerne, jf. bemærkningerne til §§ 11 og 12, findes mest hensigtsmæssigt at udforme bestemmelserne om klassificering i fareklasser som en bemyndigelsesbestemmelse. Dette muliggør, at ministeren løbende kan ajourføre betegnelsen for gældende fareklasser med EF-direktiverne herom.

Til nr. 13-15

Ad § 22

I § 22 er der foretaget mindre ændringer. Således er der åbnet mulighed for, at der kan fastsættes regler om, at kemiske stoffer og produkter kan mærkes på anden måde end med den i § 22, stk. 1, nævnte faremærkning. Baggrunden for denne ændring er overvejelser i EF om at indføre en særlig mærkning, som angiver, at stoffer og produkter, som endnu ikke er tilbunds gående undersøgt, mærkes med en oplysning herom.

Desuden er der med den ændrede formulering af § 22, stk. 4 skabt hjemmel til, at der kan fastsættes regler om, at emballage skal være forsynet med følger advarselmærkning.

Den regel, der tidligere fandtes i § 22, stk. 4, om mærkning af andre end de i § 3 nævnte kemiske stoffer og produkter, findes nu i stk. 5 til § 22. Bestemmelsen er omformuleret i overensstemmelse med den sprogbrug, som er gennemført i lovforslaget, jf. bemærkningerne til § 30.

Betegnelsen for »andre end de i § 3, stk. 2, nævnte produkter, der indeholder kemiske stoffer« er herefter »varer«.

Til nr. 16

Ad § 22 a

Bestemmelsen i § 22 a giver mulighed for, at kemiske stoffer, produkter og varer, der indeholder eller afgiver et kemisk stof eller produkt, ved salg skal være ledsaget af et oplysningsblad.

Oplysningsbladet skal være et supplement til den advarselsetiket på emballagen, som farlige kemiske stoffer og produkter skal være forsynet med, jf. lovens kapitel 4. Advarselsetiketten giver forbrugeren eller arbejdstageren en ganske kortfattet information om stoffets eller produktets sundhedsfarlige egenskaber og om evt. sikkerhedsforskrifter ved opbevaring eller brug.

Bestemmelsen om oplysningsblad er nødvendig for at implementere EF-direktiv af 7. juni 1988 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige produkter, hvori en sådan mere udbygget informationsordning fastsættes.

Bemyndigelsen i § 22 a tager sigte på gennemførelsen af direktivbundne krav om sådanne oplysningsblade.

På oplysningsbladet kan der gives oplysninger om sikkerhedsforskrifter og anvisninger på bortskaffelse, samt oplysninger om sammensætning af produktet eller varen, samt om stoffets, produktets eller varens sundheds- og miljøfarlige egenskaber.